

gistraten, at Cancelliet gjorde den Indstilling til Kongen, der udvirkede Resolutionen af 1842. I 1857 havde denne Raadmand en anden Stilling — han var nemlig dengang Medlem af Landstthinget —, og da Overformynderiloven kom for, havde han altsaa en gyldig Anledning til at fremstille sine Erfaringer. Hvad jeg derimod lægger den største Vægt paa, er, at Overformynderivæsenet siden den Tid har været Gjenstand for Forhandlinger i flere Samlinger, uden at saadanne Endringsforslag som det, de ærede Medlemmer nu have bragt frem, have foreligget, skjøndt der tidligere havde været ligesaa god Anledning dertil, idet de forskjellige Regjeringsudkast have taget Ordningen ved Kjøbenhavns Overformynderi til Mønster for Ordningen af Overformynderivæsenet for det øvrige Land. Det er disse Kjendsgjerninger, som gjøre, at jeg har maattet føle mig og fremdeles føler mig berettiget til at sige, at Vedtagelsen af det ærede Medlems Endringsforslag gjør mig det umuligt at medvirke til, at Lovforslaget bliver til Lov i denne Samling; thi en saadan ny Tanke, der i sidste Dieblil kastes ind i Sagen, fortjener virkelig en nøiere Drøftelse og Overveielse, end der nu her kan blive den til Deel.

Kinesstad: Efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Caspe) og for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) med Hensyn til de af tvende ærede Medlemmer og mig stillede Forslag, kan jeg indskrænke mig til meget faa Bemærkninger. Den ærede Justitsminister er gjentagne Gange kommen tilbage paa en Anbefaling for den daglige Revision, som er fremkommen fra en Mand, der i sin Tid har været Medlem af Landstthinget og skal have havt Leilighed til nøie at iagttage denne Sag. Jeg veed nu ikke, mod hvem det er, at den ærede Minister egentlig holder denne Lovpriisning af den daglige Revision frem. Ganste vist er det ikke mod mig; thi jeg troer, at dersom jeg vilde gaae tilbage og eftersee, hvad jeg ved forskjellige Leiligheder har udtalt under Overformynderisagens Gang her i Thinget, vilde jeg kunne finde lignende Lovpriisninger fra min Side. De have jo ganste vist ikke

den Vægt, som maae tillægges de Anbefalinger, der ere komne fra den ofte omtalte Mand's Side, men de vidne dog ganste vist om, at jeg ikke kunde havt det Mindste at indvende mod denne Mand's Glæde over den daglige Revision, og jeg skal til enhver Tid erkende, at denne Revision ogsaa er Hovedsagen. Den daglige Revision er det, der afgiver den egentlige Control, men det udelukker jo ikke, at det kan være nødvendigt ved Siden af den at have en aarlig eller i alt Fald en til visse Terminer tilbagevendende Tilbageeftuen, det vil sige en egentlig Revision. Thi, som jeg sagde, og som ogsaa det ærede Medlem [for Kjøbenhavns 7de Valgkreds] pointerede, den daglige Revision er egentlig ikke en Revision, men en Control; man trænger ved Siden deraf til at see tilbage paa det Hele efter visse Tidens Forløb, for at kunne udøve en tilbørlig og fuldstændig Control. Det er derfor en fulkommen Misforstaaelse ogsaa af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (E. E. Larsen), naar han siger, at naar vi saaledes fik en aarlig Revision, vilde det Hele gaae langsomt, man vilde først seent blive opmærksom paa indløbne Misligheder og opleve noget Signende, som er indløbet ved Odense Overformynderi; thi denne Bemærkning kan jo aldeles ikke passe uden under den Forudsætning, at man til Fordeel for en aarlig Revision vil afflatte den daglige, og den rammer derfor aldeles ikke Forslaget om ved Siden af den daglige Revision at indføre en aarlig Revision. Den ærede Justitsminister fremhævede nys, at der ikke under denne Sags tidligere Behandling var i Thingene fremkommet noget Duffe om en Ordning som den, vi have tilladt os at bringe i Forslag; men jeg maa dog fremhæve, at jeg troer, at den ærede Justitsminister har — hvad jeg allerede før lagde Mærke til — et noget seilagtigt Syn paa, hvad de Forslag gaae ud paa, som tidligere have foreligget, og navnlig har den ærede Minister ikke tilstrækkeligt, troer jeg, havt Die for, at det tidligere Forslag virkelig forudsatte et Centraltilsyn, udøvet i Justitsministeriet, og hvorigjennem man netop skulde komme til Kundskab om nogle af de Mangler, jeg tillod mig at fremhæve. Den ærede Minister oplæste jo selv den § 9,